

Autor: El Llibreter

Obra reescrita: *Ígur Neblí*, Miquel de Palol

Hi havia una vegada un imperi caòtic regit per prolixes jerarquies. El Cavaller Ígur Neblí sabia les normes d'un protocol minuciós i complicat. Va conquerir l'Últim Laberint, construït sobre la buidor. Però l'Imperi es mantenia dempeus gràcies a l'equilibri entre conspiracions titàniques. El lloc de cadascú s'inscrivía en un joc de forces perfectament calculat però fosc, de manera que l'atzar semblava regir la lluita al voltant del poder, el centre del qual també era buit. Ígur Neblí s'estavella contra el no-res, cau, oblida, recorda, aprèn i troba consol.

Autor: Guillem Miralles

Obra reescrita: *El hurgón mágico*, Robert Coover

Passejo per la primera línia, inventant-la. Li poso un porxo, un porxo rovellat, on hi descansa un vell, que mira profundament (o no, millor, d'esquitllèbit) la faldilla ben curta (massa curta) d'una nena, la mateixa que fa una estona, corrent agafada de la mà del seu germà i cantant *El gripau blau*, seguia el mateix vell (però, de fet, no era el mateix vell, aquell d'abans tenia sang als llavis que li regalimava pertot). De cop, tot es renova, i res d'això que he dit és veritat, tot torna a ser blanc, tot, o tot negre, tot.